RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

nr. 220.610 van 17 september 2012
in de zaak A. 199.287/IX-7075

In zake : XXXX
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Willy Van der Gucht
kantoor houdend te 9000 Gent
Voskenslaan 34
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de KAMER VAN VOLKSVERTEGENWOORDIGERS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten David D'Hooghe en Filip Lahaye
kantoor houdend te 1000 Brussel
Loksumstraat 25
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 21 februari 2011, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van 21 december 2010 van het College van quaestoren van de Kamer van Volksvertegenwoordigers waarbij een einde wordt gesteld aan de proefperiode van XXXX als assistent (programmeur) bij de dienst informatica en burotica van de Kamer van Volksvertegenwoordigers.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 213.361 van 19 mei 2011 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

De verzoeker heeft een verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Marc Lefever heeft een verslag opgesteld.

De verwerende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 3 september 2012.

Kamervoorzitter André Vandendriessche heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Frank Dieu, die loco advocaat Willy Van der Gucht verschijnt voor de verzoeker, en advocaten David D'Hooghe en Filip Lahaye, die verschijnen voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Adjunct-auditeur-generaal Marc Lefever heeft een met dit arrest andersluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoeker slaagt in 2008 voor een wervingsexamen voor assistent (programmeur) bij de Kamer van Volksvertegenwoordigers en wordt opgenomen in de wervingsreserve.

Met ingang van 1 maart 2009 wordt hij voor één jaar op proef benoemd in de graad van assistent (programmeur).

3.2. In het kader van zijn stage wordt de verzoeker beoordeeld.

De eerste trimestriële beoordeling, in augustus 2009, is onverdeeld positief. In november 2009 wordt vermeld dat de kritische ingesteldheid van de verzoeker moet gebeuren binnen het samenwerkingsverband met anderen (onvoldoende sociale vaardigheden voor de samenwerking met anderen). In januari 2010 wordt een verbetering vastgesteld die evenwel "moet worden aangehouden".

3.3. In een nota van 18 februari 2010 aan het college van de ambtenaren-generaal zet het diensthoofd en evaluator van de verzoeker uiteen dat de verbeteringen die konden worden vastgesteld hem ertoe gebracht hadden "zijn proefperiode te verlengen", maar dat wegens de evolutie sinds begin februari -waaruit blijkt dat de verzoeker een "serieus probleem" heeft- "gezien wat er aan voorafgaat en de snelle achteruitgang […] XXXX niet beschikt en nooit zal beschikken over de sociale vaardigheden nodig om in een dienst te kunnen functioneren en zich ook nooit zal kunnen integreren in de dienst informatica". Hij stelt voor "een einde te maken aan de proefperiode van [de verzoeker], conform artikel 12quinquies, paragraaf 2 van het Statuut".

De verzoeker reageert daar op 22 februari 2010 op met een uitgebreide nota. Daarin geeft hij zijn versie van de door zijn evaluator opgelijste feiten waarbij hij er de nadruk op legt dat veel van die feiten volgens zijn evaluator

steunen op een indruk en op perceptie die niet op hun realiteitswaarde bij hem werden afgetoetst. Verder geeft hij toe dat hij sociaal minder sterk is en dat het voor hem tegennatuurlijk is op te gaan in de groep, maar hij stelt tevens dat hij moeite heeft gedaan om meer contact te nemen. Hij stipt ook aan dat het voor hem onbegrijpelijk is dat zijn beoordeling van januari melding maakte van verbeteringen om dan op 18 februari 2010 een bocht van 180° te nemen door hem als onherstelbaar slecht te beoordelen. Hij vraagt dat zou worden overwogen om zijn stage te verlengen. In een tweede schrijven van 26 februari 2010 geeft hij zijn bedenkingen bij de nota van zijn evaluator waarbij hij punt per punt reageert op de lijst met punten van slecht functioneren die zijn evaluator op 9 februari 2010 had voorgelegd en op het relaas van het evaluatiegesprek van die datum dat door zijn evaluator was opgesteld.

3.4. Het college van de ambtenaren-generaal vergadert op 10 maart 2010 over het voornoemde ontslagvoorstel. De verzoeker wordt er gehoord, bijgestaan door zijn vakbondsvertegenwoordiger. De verdediging wijst erop dat de aangekaarte problemen betreffende de sociale vaardigheden van de verzoeker slechts met vage gegevens worden gestaafd en dat de vastgestelde verbeteringen plots omgeslagen zijn op grond van feiten in een periode van slechts drie dagen. Daaruit kan volgens haar niet besloten worden dat de verzoeker de vereiste vaardigheden niet zou bezitten en daarom wordt gesteld dat “zonder problemen [kan] worden overgegaan tot de aanstelling”.

Het college van de ambtenaren-generaal adviseert unaniem om een einde te stellen aan verzoekers proefperiode en hem dienvolgens te schrappen uit de werfreserve. Het college overweegt:

> “Het College van ambtenaren-generaal,
> Gelet op het voorstel van de bestuursdirecteur van de dienst Informatica en Burotica van 18 februari 2010, om een einde te stellen aan de proeftijd van de heer XXXX, assistent (programmeur) bij dezelfde dienst, dat gemotiveerd werd als volgt:
> ‘Gezien de verslechtering van de relaties met zijn collega’s, besluit ik dat de heer XXXX niet heeft bewezen te beschikken over de sociale vaardigheden

nodig om zich te kunnen integreren in de dienst Informatica en erin te kunnen functioneren.

Bij deze stel ik voor een einde te maken aan de proefperiode van de heer XXXX, conform artikel 12 quinquies paragraaf 2 van het statuut.'

gelet op de verweermiddelen die door de betrokkene, in de verschillende stappen van de procedure, werden overgemaakt aan de Kamer,

gehoord de betrokkene, die gevraagd heeft om persoonlijk aanwezig te zijn op de vergadering van het College van ambtenaren-generaal en zich heeft laten bijstaan door een raadsman van zijn keuze, in de persoon van de heer Lieven Eggermont, vrijgesteld militant van het ACV-Openbare diensten;

gelet op de schriftelijke verweernota van 9 maart 2010, opgesteld door de raadsman van de heer XXXX en gericht aan de voorzitter van het College van ambtenaren-generaal;

gelet op de bespreking van het voorstel met de betrokkene en zijn raadsman,

gelet op het feit dat rekening houdend met de specialisatie van de betrokkene, het niet mogelijk is hem naar een andere dienst van de Kamer over te plaatsen en dat zijn bestuursdirecteur zich heeft verzet tegen een affectatie in een andere afdeling van zijn dienst;

rekening houdend met het feit dat betrokkene zijn vorige betrekking bij de Rijksdienst voor Pensioenen terug kan opnemen;

Is na beraadslaging unaniem van oordeel dat bij toepassing van artikel 12, quinquies, § 2, van het statuut van het personeel, met ingang van 1 maart 2010, een einde moet worden gesteld aan de proeftijd van de heer XXXX, als assistent (programmeur) bij de dienst Informatica en Burotica, met toekenning van een opzegvergoeding van drie maanden.

Dit advies impliceert dat de betrokkene wordt geschrapt uit de werfreserves samengesteld door het College van quaestoren op 4 december 2008".

3.5. Op 25 maart 2010 reageert de verzoeker op dat advies. Op 23 april 2010 bevestigt het college van de ambtenaren-generaal het standpunt dat de stage van de verzoeker overeenkomstig artikel 12quinquies van het personeelsstatuut beëindigd moet worden.

3.6. De zaak wordt dan ter beslissing voorgelegd aan het College van quaestoren.

Op 6 mei 2010 beslist het College van quaestoren bij toepassing van artikel 12quinquies, § 2, van het personeelsstatuut, een einde te stellen aan verzoekers proefperiode met een opzeg, ingaand op 1 juni 2010, en hem te schrappen uit de werfreserve.

3.7. Op 16 juli 2010 stelt de verzoeker tegen de beslissing van 6 mei 2010 een annulatieberoep in (zaak A. 197.120/IX-6881).

Op 24 september 2010 trekt het College van quaestoren de voormelde beslissing van 6 mei 2010 in. Bij arrest nr. 208.047 van 11 oktober 2010 stelt de Raad van State vast dat het beroep van de verzoeker zonder voorwerp geworden is.

3.8. Op 26 oktober 2010 beslist het College van quaestoren om het college van de ambtenaren-generaal te verzoeken het initiële voorstel van de bestuursdirecteur om een einde te stellen aan de proeftijd van de verzoeker, zo spoedig mogelijk opnieuw te evalueren en hieromtrent een nieuw, omstandig gemotiveerd advies te formuleren.

Op 16 november 2010 schrijft de bestuursdirecteur in een nota aan het college van de ambtenaren-generaal dat hij zijn eerder voorstel van 18 februari 2010 om een einde te stellen aan de proefperiode van de verzoeker handhaaft en stelt hij dienvolgens voor om de proefperiode te beëindigen.

3.9. Volgend op deze nota formuleert het college van de ambtenaren-generaal op 18 november 2010 een advies aan het College van quaestoren waarin het unaniem van oordeel is dat "met toepassing van artikel 12quinquies, § 2, van het statuut van het personeel, een einde moet worden gemaakt aan de proeftijd van [de verzoeker]". In dat advies beredeneert het college van de ambtenaren-generaal dat een verlenging van de proeftijd slechts aan de orde is wanneer er redelijke twijfel bestaat over de vraag of de betrokkene vast benoemd kan worden, dat een verlenging geen recht is, dat een dergelijke verlenging ook niet neerkomt op een tweede kans wanneer de betrokkene er tijdens de proeftijd niet van heeft doen blijken aan de gestelde voorwaarden -hier niet de technische bekwaamheid, maar "de capaciteit om normale werkrelaties te onderhouden met collega's en om de rol van de hiërarchie te aanvaarden"- te voldoen en dat in dit

geval de verzoeker zelf heeft erkend dat er tekortkomingen waren en het diensthoofd gehandeld heeft in het belang van de dienst. Ondergeschikt ziet het college niet in hoe een verlenging van de proef van de verzoeker er -gelet op de kritiek die hij op collega's en op de hiërarchie gespuid heeft- zou moeten uitzien en stelt het ook dat geen enkele "interne mutatiemogelijkheid" in aanmerking komt.

3.10. Op 21 december 2010 besluit het College van quaestoren om een einde te stellen aan de proeftijd van de verzoeker. Er wordt verwezen naar het unaniem advies van het college van de ambtenaren-generaal van 18 november 2010 om een einde te stellen aan de proeftijd van de verzoeker, en er wordt, na een uitvoerige motivering, beslist:

> "-dat de relationele problemen van de heer XXXX, evenals zijn attitude tegenover zijn collega's en zijn hiërarchie, van die aard zijn dat betrokkene, niettegenstaande zijn technische kwaliteiten, niet op zijn plaats is in een hiërarchisch georganiseerde administratie zoals die van de Kamer;
> - dat het geen zin heeft de proefperiode te verlengen en dat zulks bovendien de relaties binnen de dienst zou verstoren en het gezag van de hiërarchie van de dienst zou aantasten; dat zoals het CAG terecht aanstipt een verlenging van de proefperiode geen recht op een "tweede kans" is, maar slechts kan worden overwogen indien er een gerede twijfel bestaat over de vraag of betrokkene al dan niet voldoet aan de voorwaarden om vast te worden benoemd;
> - en dat bijgevolg met toepassing van artikel 12quinquies §2 van het statuut van het personeel van de Kamer van volksvertegenwoordigers een einde moet worden gesteld aan de proefperiode van de heer XXXX".

Dit is de bestreden beslissing. Zij wordt per aangetekend schrijven van 22 december 2010 aan de verzoeker meegedeeld.

IV. Het besluit van 10 juli 2012

Standpunt van de partijen

4. Bij brief van 22 augustus 2012 delen de raadslieden van de verwerende partij aan de Raad van State mee dat het Bureau van de Kamer van Volksvertegenwoordigers op 10 juli 2012 besloten heeft:

- dat de in artikel 12quinquies van het personeelsstatuut opgenomen delegatie aan het College van quaestoren om personeelsleden op proef te ontslaan wel degelijk in overeenstemming is met het Kamerreglement en
- "bijkomend en voor zover als nodig", na een autonome analyse van de gegevens van het dossier, een einde te stellen aan de proefperiode van XXXX.

Volgens de raadslieden van de verwerende partij heeft die beslissing, die op 23 juli 2012 ter kennis van de verzoeker gebracht zou zijn, tot gevolg dat de verzoeker geen belang meer heeft bij de vernietiging van de bestreden beslissing, minstens dat het belang van de verzoeker samenhangt met de beoordeling van de wettigheid van de nieuwe beslissing van het Bureau.

5. De raadsman van de verzoeker repliceert dat hij de intentie heeft om de beslissing van het Bureau met een afzonderlijk annulatieberoep te bestrijden en dat in ieder geval belet moet worden dat, in geval de beslissing van 10 juli 2012 vernietigd zou worden, de verwerende partij zich op het standpunt plaatst dat de bestreden beslissing van het College van quaestoren herleeft.

Beoordeling

6. De beslissing van 10 juli 2012 van het Bureau heeft, op het ogenblik van het sluiten van de debatten in deze zaak, geen definitieve rechtskracht verworven. Bovendien is de beslissing van het College van quaestoren niet ingetrokken of van elke materiële rechtskracht ontdaan. Dit betekent dat de rechtstoestand van de verzoeker nu geregeld is door twee afzonderlijke

beslissingen, die niet noodzakelijk in elkaar opgaan. Thans reeds beslissen dat het bestreden besluit opgegaan is in het besluit van het Bureau en dat het belang van de verzoeker beperkt is tot het onderzoek van de laatstgenoemde beslissing, zou afbreuk doen aan de rechten van de verzoeker, die ontvankelijk de beslissing van het College van quaestoren bestreden heeft.

7. De beslissing van 10 juli 2012 vormt geen beletsel voor het onderzoek van het beroep tegen het besluit van 21 december 2010.

V. Onderzoek van het tweede middel

Standpunt van de partijen

8. De verzoeker voert de schending aan van de artikelen 9 en 171.3 van het reglement van de Kamer van Volksvertegenwoordigers, van de aan het personeelsstatuut van de Kamer "voorafgaande bepalingen met betrekking tot de bevoegdheid van Bureau en College van quaestoren inzake personeelsbeheer" en van artikel 1 van het personeelsstatuut van de Kamer.

Hij stelt onder meer dat krachtens artikel 9 van het reglement van de Kamer, het Bureau het personeel benoemt en ontslaat en dat krachtens de "voorafgaande bepaling" bij het personeelsstatuut het Bureau aan het College van quaestoren een delegatie van bevoegdheid -mits akkoord van de betrokkene en mits bekrachtiging door het Bureau- verleend heeft voor een aantal beslissingen, maar dat de "individuele dossiers in verband met benoemingen in vast verband" van die delegatie uitgesloten zijn. In zijn geval lag een individueel dossier in verband met een benoeming in vast verband voor, zodat het College van quaestoren niet bevoegd was om de bestreden beslissing te nemen en is het bestreden besluit onder meer om die reden onregelmatig.

9. De verwerende partij antwoordt daarop dat het Bureau van de Kamer krachtens artikel 9 van het reglement, over een algemene bevoegdheid

beschikt om de Kamer te besturen en dat het Bureau, in dat kader, het statuut van de personeelsleden vaststelt en het personeel benoemt en ontslaat. Krachtens artikel 171.3 van hetzelfde reglement doet het College van quaestoren aan het Bureau voorstellen over de benoeming en het ontslag van het personeel en kan het College door het Bureau gemachtigd worden om zelf bepaalde benoemingen te verrichten. Op grond van die machtigingsbepaling heeft het Bureau op 25 juni 1997 besloten tot het invoegen van een "voorafgaande bepaling" aan het personeelsstatuut waarin aan het College van quaestoren een algemene bevoegdheidsdelegatie wordt gegeven, weliswaar met uitsluitingen, zoals de vaststelling van het personeelskader, het personeelsstatuut, individuele dossiers inzake benoemingen in vast verband en dossiers waarover geen consensus bestaat. De verzoeker gaat er verkeerdelijk van uit dat zijn dossier een "individueel dossier in verband met een benoeming in vast verband" is, aangezien wat voorligt een beslissing is in verband met de beëindiging van de proefperiode. Voor de beëindiging van een proefperiode voorziet het personeelsstatuut -artikel 12quinquies- een bijzondere procedure: wanneer een unaniem advies van het college van de ambtenaren-generaal voorligt over de beëindiging van de proeftijd neemt het College van quaestoren een definitieve beslissing. Het is deze bepaling, die overigens geldt als een specifieke delegatie vastgesteld door het Bureau, die hier toepassing gekregen heeft. De specifieke delegatie die daarin vervat is, primeert op de algemene delegatie vervat in de voorafgaande bepaling van het personeelsstatuut.

10. De verzoeker repliceert dat een beslissing om voortijdig de proeftijd van een ambtenaar te beëindigen een beslissing is die wordt genomen in het kader van een benoemingsprocedure en dus wel degelijk "een individueel dossier in verband met een benoeming in vast verband" betreft. Ook blijkt uit niets dat het Bureau, dat in het algemeen bevoegd is om personeel te benoemen en te ontslaan, zijn bevoegdheid om een proeftijd voortijdig te beëindigen zou hebben gedelegeerd aan het College van quaestoren. Artikel 12quinquies van het personeelsstatuut verandert overigens niets aan de door de beslissing van 25 juni

1997 ingevoerde verplichting om de beslissingen van het College van quaestoren te doen bekrachtigen door het Bureau, wat te dezen ook niet gebeurde.

11. In haar laatste memorie ontwikkelt de verwerende partij nog de volgende argumentatie met betrekking tot de regelmatigheid van de delegatie van beslissingsbevoegdheid aan het College van quaestoren:

- het reglement van de Kamer verhindert niet dat het College van quaestoren gemachtigd wordt om beslissingen over het ontslag van een stagiair te treffen. Uit artikel 171.3 van het reglement kan immers niet afgeleid worden dat de bevoegdheid die daarin aan het College van quaestoren wordt verleend met betrekking tot "benoemingen" alleen betrekking zou hebben op een positieve beslissing voor de ambtenaar: de algemene bevoegdheid om te benoemen -en te bevorderen- houdt immers de bevoegdheid in om niet te benoemen of om niet te bevorderen en dus ook om een einde te stellen aan een eerdere benoeming; waar in artikel 171.3 verwezen wordt naar "het ontslag", gaat het alleen om de tuchtmaatregel van de afzetting ("la révocation"), bedoeld in artikel 62 van het personeelsstatuut. Daaruit volgt dat de mogelijkheid om de bevoegdheid inzake "benoemingen" te delegeren, ook betrekking heeft op de beslissing over het beëindigen van de stage.
- de delegatie opgenomen in de voorafgaande bepaling van het personeelsstatuut betreft niet enkel "positieve" beslissingen voor het personeelslid: de beslissing betreft ook het ontslag van het personeel van de fracties en de delegatie van de beslissingsbevoegdheid inzake de "benoeming op proef" sluit de bevoegdheid in om de proef te beëindigen.
- artikel 12quinquies van het personeelsstatuut is niet strijdig met het reglement van de Kamer en kan wel degelijk een rechtsgrond vormen voor de bestreden beslissing.
- in elk geval is een beslissing om de stage te beëindigen een beslissing over een benoeming en kan zij genomen worden door het College van quaestoren; in het verleden heeft het College van quaestoren overigens steeds die bevoegdheid uitgeoefend.

Beoordeling

12. De relevante bepalingen voor de beoordeling van het middel luiden als volgt:

a) het reglement van de Kamer:

- artikel 9, eerste lid:

> "Het Bureau heeft een algemene bevoegdheid inzake het bestuur van de Kamer. Binnen dat raam stelt het meer bepaald de statuten van de leden, het personeel en de organen van de Kamer vast; het benoemt en ontslaat het personeel".

- artikel 171.3:

> "Het College [van quaestoren] doet aan het Bureau voorstellen met betrekking tot de benoeming en het ontslag van het personeel van de Kamer. Het kan door het Bureau uitdrukkelijk gemachtigd worden om bepaalde benoemingen te doen".

b) het statuut van het personeel:

- de "voorafgaande bepaling: bevoegdheid van Bureau en College van quaestoren inzake personeelsbeheer":

> "beslist [wordt]:
> aan het College van quaestoren een delegatie van bevoegdheid toe te staan :
> - voor individuele dossiers van het personeel van de administratie, met betrekking tot :
> * benoemingen op proef;
> * bevorderingen in de vlakke loopbaan;
> * de toekenning van verlof voor deeltijdse prestaties, van loopbaanonderbreking, van disponibiliteit wegens persoonlijke redenen;
> * de overplaatsing tussen de diensten en de wedertewerkstelling;
> * de bevordering na intern vergelijkend examen (o.a. klerken);
> * het eervol ontslag;
> […]
> De hier niet voorziene of bijzondere gevallen worden ter beslissing aan het Bureau voorgelegd.
> De beslissingen van het College zullen aan volgende voorwaarden moeten beantwoorden:
> - naleving van het door het Bureau vastgestelde personeelskader;

- naleving van de door het Bureau vastgestelde statutaire bepalingen en reglementeringen (bijvoorbeeld inzake het taalevenwicht);
- akkoord van het betrokken personeelslid en van zijn hiërarchische meerderen.

Er kan geen delegatie zijn voor de vastlegging van het personeelskader en voor het statuut van het personeel en van de medewerkers. Hetzelfde geldt voor individuele dossiers in verband met benoemingen in vast verband en bevorderingen buiten de vlakke loopbaan en, in het algemeen, voor de dossiers waarover geen consensus bestaat, op administratief niveau of op het niveau van het College van quaestoren.

Het College van quaestoren zendt ter bekrachtiging aan het eerstvolgend Bureau de beslissingen over die werden genomen in het raam van de delegatie van bevoegdheden, zowel voor het administratief personeel, als voor de medewerkers van de fracties. De beslissingen van het College van quaestoren worden zonder beraadslaging door het Bureau bekrachtigd, hetzij een lid om een beraadslaging verzoekt over de beslissingen die het aanwijst".

- artikel 12, deel van het hoofdstuk "aanwerving, benoeming en bevordering":

"[…]

De benoeming op proef gebeurt in de aanvangsgraad van de loopbaan en wordt beslist door het Bureau, op voorstel van het College van quaestoren.

[…]".

- artikel 12quater:

"§ 1 De duur van de proeftijd bedraagt één jaar.

[…]

§ 2 Het College van quaestoren kan de duur van de proeftijd maximum tweemaal met zes maanden verlengen op grond van een gemotiveerd voorstel van de betrokken hiërarchische meerderen en het advies van het college van de ambtenaren-generaal.

[…]".

- artikel 12quinquies:

"§ 1 Tijdens de proeftijd is het personeelslid onderworpen aan een trimestriële beoordeling, geformuleerd door zijn hiërarchische meerderen.

§ 2 Op grond van een gemotiveerd voorstel van de betrokken hiërarchische meerderen en het advies van het college van de ambtenaren-generaal kan het College van quaestoren een einde maken aan de proeftijd, mits een opzeggingstermijn of -vergoeding van drie maanden.

Een unaniem voorstel van het college van de ambtenaren-generaal wordt in laatste instantie door het College van quaestoren goedgekeurd. In de andere gevallen legt het College van quaestoren een voorstel aan het Bureau voor, ter definitieve beslissing.
De opzegging gaat in op de dag na de kennisgeving ervan. De opzeggingstermijn wordt niet geschorst door de eventuele afwezigheid van het personeelslid.

§ 3 In geval van ernstige tekortkoming kan het College van quaestoren zonder opzegging een einde maken aan de proeftijd, op grond van een gemotiveerd voorstel van de betrokken hiërarchische meerderen en het gelijkluidend advies van de griffier".

- artikel 12sexies:

"§ 1 Op voorstel van de betrokken hiërarchische meerderen en van de griffier wordt een personeelslid in vast verband benoemd indien het de proeftijd met succes heeft beëindigd.

§ 2 De vaste benoeming gaat in op de eerste dag van de maand volgend op de beslissing ter zake van het College van quaestoren of van het Bureau.
Voor de berekening van de anciënniteit van het personeelslid wordt evenwel de datum van de indiensttreding in aanmerking genomen".

13. De verzoeker plaatst zich op het standpunt dat de bestreden beslissing betrekking heeft op zijn vaste benoeming -de weigering ervan- en dat de verwerende partij de daarvoor geldende regels niet gerespecteerd heeft. De verwerende partij daarentegen blijkt de aangelegenheid opgevat te hebben als een probleem van de beoordeling van de verzoeker tijdens de proeftijd; zij heeft geoordeeld dat de beslissing om de proef definitief te beëindigen een aspect is van de beslissingen die tijdens de proeftijd moeten worden genomen.

Het staat wel buiten betwisting dat de bestreden beslissing betrekking heeft op de definitieve afloop van de stageperiode: uit de voorgaande uiteenzetting van de feiten blijkt onmiskenbaar dat het College van quaestoren zich heeft uitgesproken tegen een verlenging van de proeftijd.

14. Het Bureau is overeenkomstig het reglement van de Kamer het orgaan dat principieel bevoegd is om te beslissen over de benoeming van het

personeel. De bevoegdheid om te benoemen is onlosmakelijk verbonden met en sluit de bevoegdheid in om niet te benoemen. De principiële bevoegdheid van het Bureau om de belangrijkste beslissingen te nemen in verband met het statuut van de ambtenaren vindt bevestiging in de bepaling van het personeelsstatuut dat het Bureau ook bevoegd is om het vast personeel wegens beroepsonbekwaamheid te ontslaan -artikel 15quater- en om bevorderingen buiten vlakke loopbaan toe te kennen -artikel 17, § 4-. Een afwijking via het personeelsstatuut of een specifieke beslissing van het Bureau is mogelijk.

15. Het personeelsstatuut bevat geen expliciete bepaling waarbij het orgaan, dat bevoegd is om op het einde van de stage een beslissing te nemen over de vaste benoeming, wordt aangewezen. Dergelijke beslissing is nochtans noodzakelijk omdat blijkens artikel 12quinquies van het personeelsstatuut met een discretionaire beslissing uitspraak gedaan moet worden over het succesvol beëindigen van de proeftijd.

Bij onstentenis van een expliciete regeling, mag worden aangenomen dat de beslissing over de beoordeling van de proeftijd en deze over de vaste benoeming samenvallen in de enige beslissing over het al dan niet vast benoemen van de kandidaat. Dat samenvallen betekent dan dat de stage wordt beëindigd door een beslissing over de benoeming, hetgeen een aan het Bureau toekomende bevoegdheid is.

16. Te dezen blijkt niet dat het Bureau zijn bevoegdheid om het personeel na stage vast te benoemen gedelegeerd heeft. Integendeel, het delegatiebesluit van 25 juni 1997 sluit de individuele dossiers in verband met de benoeming in vast verband en de bevorderingen uitdrukkelijk uit de delegatie.

Een en ander leidt tot het besluit dat niet het College van quaestoren, maar het Bureau bevoegd was om te beslissen over de vaste benoeming dan wel het ontslag van de verzoeker. Het middel is gegrond.

VI. Anonimisering

17. De verzoeker vraagt de anonimisering van het arrest, bij de publicatie ervan.

Luidens artikel 2, eerste lid, van het koninklijk besluit van 7 juli 1997 betreffende de publicatie van de arresten en de beschikkingen van niet-toelaatbaarheid van de Raad van State kan bij de publicatie van de beschikking of van het arrest de identiteit van natuurlijke personen, op uitdrukkelijk verzoek van een natuurlijke persoon die partij is bij een geschil dat bij de Raad van State aanhangig is, worden weggelaten.

De vraag wordt ingewilligd.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt de beslissing van 21 december 2010 van het College van quaestoren van de Kamer van Volksvertegenwoordigers waarbij een einde wordt gesteld aan de proefperiode van XXXX als assistent (programmeur) bij de dienst informatica en burotica van de Kamer van Volksvertegenwoordigers.

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 350 euro.

3. Bij de publicatie van dit arrest door de Raad van State wordt de identiteit van de verzoeker weggelaten.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 17 september 2012, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

André Vandendriessche,	kamervoorzitter,
Jeroen Van Nieuwenhove,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,

bijgestaan door

Tiny Temmerman,	griffier.

De griffier	**De voorzitter**
Tiny Temmerman	**André Vandendriessche**